

Dan odprtih vrat je bil drugi od dogodkov ob praznovanju 150-letnice šole v Framu. Učenci, učitelji, starši, bivši učenci in številni drugi so se zbrali na prenovljenem šolskem dvorišču. Učenka Zala Badrov je zapela slovensko himno, nato pa je prisotne pozdravila ravnateljica Vesna Lešnik. Dogodku je v vlogi očeta in bivšega učenca prisostvoval tudi župan Samo Rajšp. Učiteljica Nataša Maver Šoba je predstavila stalno razstavo in vse prisotne povabila k ogledu. Za pripravo le-te si zaslužijo vso pohvalo Nataša Maver Šoba, Tatjana Ajd Kramp, Vlasta Stavbar, Daniel Grafenauer in Aleš Maver, grafično pa jo je oblikovala Maruša Lešnik.

Med listanjem šolske kronike je bilo zanimivo opazovati dedke in babice, ki so se prepoznali na fotografijah, in fotografije kazali svojim vnukom. Tudi rokovanje z bivšimi učitelji je bilo zelo prisrčno.

Potek dogodkov tega dne so si zamislile učiteljice Urška Purg, Maša Stres in Anja Jurič. Seveda so pri izvedbi tako ali drugače sodelovali še drugi zaposleni.

Ogled učne ure nekoč je bil češnja na vrhu smetane. Stroga učiteljica Ljudmila (Simona Napast) v črni obleki z belim ovratnikom je nagovorila učence in prisotne. Povedala je, da smo danes 28. kimavca in da goduje sveti Venčeslav. Na začetku so skupaj glasno zmolili molitev Sveti angel. Na katedru je bil križ. Učencem je bilo ime Tonček, Jožek, Marko, Janez, Ivanček, Nežka, Tončka, Marija, Lucija in Liza. Sledil je pregled osebne higijene. Poleg zdravega uma morajo učenci imeti tudi čisto telo. Učiteljica Ljudmila je poudarila, da v šolo hodimo čisti, brez uši, s postrizženimi nohti, z urejeno frizuro. Kako je bila okregana deklica z razpuščenimi lasmi! V šolo hodimo, da se nekaj naučimo. Ne tožimo! Matematika je pomembna za vsako domačijo, za vsakega umnega gospodarja in marljivo gospodinjo. Matematika je velika logika. Učenci so bili v učilnici bos. Skupaj so povedali pesem Mladi šolar. Učiteljica jim je povedala veliko pomembnih pregovorov. Pometamo pred svojim pragom. Kdor uči se rad in moli, bog ne zabi ga nikoli.

Liste ima, pa ni drevo, hrbet ima, pa ni živo. Kaj je to? (agijnk)

Spomladi dišim, poleti hladim, jeseni rodim, pozimi gorim. (overd)

Dva učenca sta povedala pesem Josipa Stritarja Dva junaka. Učiteljica ju je pohvalila, čeprav je bila s pohvalami dokaj skopa. Tudi klečat in stat v kot je koga poslala. V razredu je bila tudi oslovska klop. Vadili so lepopis. S table so morali s peresniki prepisati besedilo Pridna Marica.

Marica med poukom sedi vzravnano, z rokami na hrbtu. Ves čas pridno posluša in gleda gospodično učiteljico. Za odlično znanje in vzorno vedenje dobi oceno 1.

»Debelo gor, tanko dol,« je ponavljala gospodična učiteljica.

Tudi zapeli so skupaj in končali: » ... če lačna sedim kar ob skledi, mi pesem diši bolj kot jed ...«

Bravo učenci in učiteljica Ljudmila! Svojo vlogo ste odlično opravili in gotovo bi dobili oceno 1. Ne samo ene, ampak tri! Zlasti starejši gledalci smo se nasmihali, saj smo tudi mi bili kdaj kaznovani tako, da smo bili po pouku zaprti ali dobili kakšno packo. Tudi sama sem v prvem razredu verjela, da mi bo iz umazanih ušes zrasla repa.